

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

Αριθ.

Ο ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθὲν γραφεῖον ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἀποκομιμάτων τοῦ Τύπου.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΚΟΜΑΤΩΝ (COUPURES)

ΓΡΑΦΕΙΑ: Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπόσπασμα

ἜΣΤΙΑΣ

Χρονολογία

27. 18N. 1921

Σελίς

Στήλη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ

Ὁ Ροῖδης κάποτε, ἐν μεσοκλίποιαν νομοθετικῷ κατακλιτισμῷ τῆς ἐποχῆς, τοῦ εἶχε προτείνει ἀντὶ πάσης ἄλλης νῆας νομοθεσίας τὴν ψήφισιν ἐνὸς καὶ μόνου Νόμου, μὲ τὸ μοναδικὸν τοῦτο ὄρθρον: «Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων Νόμων». Ὑποθέτω, ὅτι ὁ θυμώστροφος ἀνὴρ, εὐρισκόμενος πρὸ τῶν καθημερινῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνουν ἐκάστοτε σιτρεοτύπως τὴν ἐκδοσὶν των ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, θὰ ἐπρότεινε τὴν ἐκδοσὶν μιᾶς μοναδικῆς τοιαύτης, μὲ τὸ μοναδικὸν ἐπίσημον ὄρθρον: «Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων διατάξεων». Αἱ αὐτὲ διατάξεις δὲν μᾶς λείπουν. Ἀλλὰ τί συμβαίνει συνήθως; Αἱ διατάξεις, ὅπως καὶ οἱ Νόμοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, γίνονται διὰ νὰ δίδουν ἀπλῶς τὴν εὐχαριστήσιν εἰς τοὺς πολίτας νὰ τὰς παραβαίνουν. Τὰ αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ μὴν τρέχουν. Τρέχουν μὲ διπλάσιαν ταχύτητα. Οἱ ἐπιβάται τῶν τραμ διατάσσονται νὰ μὴν ταξειδεύουν κρεμάσμενοι ἀπὸ τὰ ὄχημα. Αὐτοὶ τὸν χαρᾶν τους. Ἡ νοικοκυράδες διατάσσονται νὰ μὴν ποτίζουν τοὺς διαβάτας μαζῇ μὲ τῆς γλάστρας τοῦ μπαλκονιοῦ των, νὰ μὴν τινάζουν τὰ χαλιά τους ἀπὸ τὰ παράθυρα, νὰ μὴν ἀδειάζουν τὰ βρωμόνερα καὶ τὰ σκουπίδια τους εἰς τὸν δρόμον. Μειδιοῦν πρὸς τὸν κ. Γάσπαρην. Οἱ πολῖται παρακαλοῦνται νὰ μὴ σπέρνουν, εἰς τὴν διάβασιν των, τοὺς δρόμους μὲ ἀδεία πακέτα σιγαρέτων, σπέρτων καὶ κάθε περιττὸν ἀντικείμενον ποῦ ἀνακαλύπτουν ἐπάνω τους. Αὐτοὶ ἀναποδογυρίζουν τῆς πολεμ.

Ἐπὶ διαφόροις περιπτώσεσιν τοῦσδε κατὰ τὸν ἐπαναστατῶν.
 Ἀστυχιωμένη Ἀστυνομία! Μήπως ἔχει μόνον τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν κάτω; Τὴν ἔχει καὶ ἐκ τῶν ἄνω. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κάποιος ἀστυνομικός, προκειμένον περὶ τοῦ μεγάλου σκουπιδαριοῦ, ποῦ δὲν ἔπαυσαν ποτε νὰ εἶνε αἱ Ἀθῆναι, μοῦ εἶπεν:

— Πῶς θέλετε, κύριε, νὰ μὴν εἶνε; Ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Δῆμον, ἔχομεν καρονίσαι τὰς ὥρας τῆς διαβάσεως τῶν κάρρων ἀπὸ τὰς διαφόρους συνοικίας. Καὶ τὰ κάρρα περνοῦν, πράγματι, δις τῆς ἡμέρας, πολυτέλεια ποῦ δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἰς τὰς καθαρωτέρας μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης. Μάθετε λοιπὸν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον... (καὶ μοῦ ἀνέφερε κεντρικώτατον Ὑπουργεῖον) ἀδειάζει πάντοτε τὰ σκουπίδια τὸν μίαν ὥραν μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ κάρρου. Τί θέλετε νὰ κάμουν οἱ ἄλλοι;

— Γιατί δὲν καταγγέλλετε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ὑπουργόν; τοῦ εἶπα.

— Τὸ καταγγέλαμεν, μοῦ εἶπε. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ὑπῆρξεν ὅτι εὐρήκαμε τὸν μπелά μας, διὰ τὸ «ἀνευλαβές» μας ἔγγραφο. Καὶ τὸ ἀδειασμα τῶν σκουπιδιῶν ἐξακολουθεῖ.

Καὶ ὁ δυστυχῆς ἀστυνομικός μοῦ ἀνέφερε σειρᾶν ἀναλόγων ἀστυνομικῶν δυστηχιῶν. Οἴκους ἀνοχῆς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ θίξουν εἰς κεντρικώτατα σημεῖα τῆς πόλεως, διότι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐτύγχανε νὰ εἶνε ἰσχυροὶ πολιτεῦόμενοι. Πεζοδρομία, τῶν ὁποίων δὲν ἤμποροῦσαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν στρώσιν, διότι μὲ τὰ ἔξοδα θὰ ἐπεφορτίζετο πάλιν ἄλλος πολιτεῦόμενος τοῦ ἰσχυρότος κόμματος. Παγίδας ἀνοχομένης, ὑπὸ μορφήν καταπακτιῶν, εἰς ἄλλα πεζοδρόμια, εἰς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία ἦτο ὑποχρεωμένη ν' ἀνέχεται, διότι ὁ ἐνδιαφερόμενος εἶχε μάργουπα εἰς τὴν Κορώνην. Παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ σχεδίου τῶν πόλεων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ κλεισθοῦν τὰ μάτια, διότι ὁ οἰκοδομῶν ἦτο ἐκ τῶν «ἰσχυρότων». Ἀσυδοσίας χωρὶς τέλος, διότι ἐνδιεφέρετο ὁ ὑπουργός, ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ὁ τμηματάρχης, ὁ ἰδιαιτερός, ὁ ἰσχυρὸς κομματάρχης, καὶ οὔτω καθεξῆς. Καὶ κατέληξεν ὁ δυστυχῆς ἄνθρωπος:

— Ἡ Ἀστυνομία, φίλε μου, εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατήντησε νὰ μὴν ἔχη ἄλλον προορισμὸν, ἀπὸ τὸ νὰ πιάνη τὰ ἀδέσποτα σκυλιὰ καὶ νὰ στηρίξη τὸ θεμέλιον τῶν Κυβερνήσεων.

Αἱ αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κατὰ καιροὺς διεντυχθέντες τῆς Ἀστυνομίας φρονιτιστὸν τοῦλάχιστον νὰ ἐκδίδουν περιοδικῶς καὶ ἀπὸ μίαν ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἐν γνώσει τῆς ματαιοπονίας των. Δείχνουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι γνωρίζουν τί δεῖν γενέσθαι. Ἐὰν τὰ δεόντα γενέσθαι δὲν γίνονται, δὲν πταίουν αὐτοὶ. Πταίει ἡ ἐπανάστασις ἐκ τῶν κάτω κατὰ πάσης ἀστυνομικῆς ἐνεργείας, διὰ τὴν ὅποیان εἶμεθα ὑπεύθυνοι ὅλοι μας. Καὶ πταίει ἡ ἐπανάστασις ἐκ τῶν ἄνω, διὰ τὴν ὅποیان πάλιν ὑπεύθυνοι εἶμεθα οἱ ἴδιοι. Μιὰ ὁλοκληρὴ ἐπανάστασις, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει διαρκῶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία. Αὕτη εἶνε ἡ Μοῖρά της!

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

των εἰς τὸ μεζοθρόμιον. Ἐν κοντολογίᾳ, δὲν ὑπάρχει Ἑλληὴν θεωρῶν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑποχρεωμένον νὰ σεβασθῆ ἓ μίαν ἀστυνομικὴν διάταξιν. Καὶ ὅμως αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν γίνονται διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ κ. Γάσπαρη, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Γίνονται ἀκριβῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνων ποῦ τὰς παραβαίνουσι. Αὐτὸ κἀνεὶς δὲν θέλει νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

Ἄλλ' ἀφοῦ τὸ ἀπλούστατον αὐτὸ τῶν πραγμάτων δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸ χωρῆσῃ τὸ κεφάλι τοῦ λαμπροῦ Ἑλληνοῦ, διατί, θὰ μοῦ πῆτε, ἢ Ἀστυνομία, ποῦ ἐκδίδει τὰς διατάξεις, δὲν φροντίζει καὶ νὰ τὰς ἐπιβάλλῃ; Παρακαλῶ νὰ μὴ σπεύσωμεν νὰ καταδικάσωμεν τὴν Ἀστυνομίαν. Εἶνε ἢ πλέον δυστυχισμένη Ἀρχὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πλέον δυστυχισμένη, διότι ἀντιμετωπίζει διαρκῶς ἐμπρὸς τῆς μίαν ἐπανάστασιν. Καὶ μὲ ὀλίγα ὄργανα τῆς τάξεως καὶ ὀλίγας ἀστείας ποινὰς ἤμποροῦν νὰ κατασταλοῦν περιορισμέναι παραβάσεις. Δὲν κατασιέλλονται ὁμῶς ποτὲ αἱ ἐπαναστάσεις. Ἄς πάρωμεν ὡς παράδειγμα τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τὰς κανονίζουσας τὴν τάξιν τῆς κινήσεως. Οἱ ἐπιβάται, εἶπαμεν, διπτάσσονται νὰ μὴν ἀναρτῶνται ἀπὸ τὰ ὀχήματα ὡς σταφύλια ἀπὸ τὴν κληματιριάν. Ἴδου ἀμέσως μία φοβερὴ καὶ τρομερὴ ἐπανάστασις. Ἀπὸ κἀθε τραῦ ποῦ περνᾷ κρέμανται διπκόσιοι ἐπιβάται. Τὰ αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ κινουῦνται μὲ ὠρισμένην ταχύτητα. Ἄλλη ἐπανάστασις! Ἑκατὸν αὐτοκίνητα ἐξορροῦν ἀπὸ ἰσάριθμα σημεία μὲ ἰλιγγιώδη δρόμον. Τὰ ἴδια αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ ἐλαττώσων τὴν ταχύτητα τῶν εἰς τὰς διασταυρώσεις καὶ τὰς στίσεις τῶν τραῦ. Ἄλλη ἐπανάστασις! Κἀνεὶνα δὲν καταδέχεται νὰ σταματήσῃ. Καὶ οἱ ἐπαναστάται εἶνε χιλιάδες. Ποῖον θὰ πρωτοποιήσῃ ὁ δυστυχὴς χωροφύλαξ; Ποῖον θὰ πρωτοκαταγγείλῃ; Τίνος θὰ κοπῆ τὴν φόραν; Αὐτὰ ἐπιτυχάνονται ἄλλοῦ, ὅπου οἱ παραβάται μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα, ὅπου οἱ ἀνυπότακτοι ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεσιν, ὅπου ἐν αὐτοκίνητον εἰς τὰ χίλια ἀφηγιάζει, ὅπου μία νοικοκυρὴ εἰς τὰς χιλίας ἀδειάζει τὰ νερά τῆς ἀπὸ τὸ παράθυρον, ὅπου ἓνας ἐπιβάτης εἰς τοὺς χιλίους σκαρφαλώνει εἰς τὸ τραῦ, ὅπου ἓνας διαβάτης εἰς τοὺς χιλίους πλησιάζει τὸν τοῖχον μὲ κακοὺς σκοπούς. Ὅπου ὁμως ὀλοκλήρως ὁ πληθυσμὸς μιᾶς πόλεως ἐπαναστατεῖ κατὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ Ἀστυνομίᾳ εἶνε ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Διότι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ, πρέπει νὰ στήσῃ πολυβόλα εἰς τοὺς δρόμους καὶ νὰ ἐκτοξεύῃ διαρκῶς θεριστικὸν πῦρ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

Δυστυχισμένη Ἀστυνομία! Μήπως ἔχει μόνον τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν κάτω; Τὴν ἔχει καὶ ἐκ τῶν ἄνω. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κἀποιοὺς ἀστυνομικὸς, προκειμένου περὶ τοῦ μεγάλου σκουπιδαριοῦ, ποῦ δὲν ἔπαυσαν ποτε νὰ εἶνε αἱ Ἀθῆναι, μοῦ ἔλεγεν:

— Πῶς θέλετε, κύριε, νὰ μὴν εἶνε; Ἐν συνεννοήσῃ μὲ τὸν Δῆμον, ἔχομεν κανονίσει τὰς ὥρας τῆς διαβάσεως τῶν κάροων ἀπὸ τὰς διαφόρους συνοικίας. Καὶ τὰ κάροα περνοῦν, πράγματι, δις τῆς ἡμέρας, πολυτέλεια ποῦ δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἰς τὰς καθαρωτέρας μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης. Μάθετε λοιπὸν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον... (καὶ μοῦ ἀνέφερε κεντρικώτατον Ὑπουργεῖον) ἀδειάζει πάντοτε τὰ σκουπίδια του μίαν ὥραν μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ κάροου. Τί θέλετε νὰ κάμουν οἱ ἄλλοι;

— Γιατί δὲν καταγγέλλετε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ὑπουργόν; τοῦ εἶπα.

— Τὸ κατηγγείλαμεν, μοῦ εἶπε. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμως ὑπῆρξεν ὅτι εὐρήκαμε τὸν μπελά μας, διὰ τὸ «ἀνευλαβές» μας ἔγνωσαν. Καὶ τὸ ἄδειασμα τῶν σκουπι-